

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

Θέμα 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι συνέπειες της Μικρασιατικής καταστροφής σύμφωνα με το Κείμενο 1 αφορούν στο θάνατο χιλιάδων ανθρώπων, στην ολοκληρωτική απώλεια εδαφών, στην εξάλειψη της ελληνικής γλώσσας και του μακραίωνου πολιτισμού καθώς και στη ροή ενός μεγάλου –γεμάτου ασθένειες- προσφυγικού κύματος στην Ελλάδα. Η ένταξη των προσφύγων, παρά τις δυσκολίες της, επιτεύχθηκε χάρη στην εθνική ταυτότητα γηγενών και νεοφερμένων και στην εργατικότητα των δεύτερων.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η αντίθεση στηρίζεται σε δύο μέλη : από τη μια η εξαθλίωση των προσφύγων και από την άλλη η πρόδοός τους.

Οι συγγραφείς επιλέγουν την αντίθεση για να κάνουν αισθητό το διττό ρόλο (αρνητικό και θετικό) που έπαιξαν οι πρόσφυγες κατά την ενσωμάτωσή τους στην Ελλάδα.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

α) Λεκτικά σχόλια με συνυποδηλωτική χρήση της γλώσσας και επιλογή επιθέτων που δηλώνουν υπερβολή : 1^η παράγραφος : «εκλεκτό κομμάτι του έθνους», 3^η παράγραφος : «κοινωνική φρίκη της προσφυγιάς», 5^η παράγραφος : «γιγάντιο κατόρθωμα»

Σημεία στίξης: 5^η παράγραφος: εισαγωγικά «ξένος» πληθυσμός, 6^η παράγραφος θαυμαστικό (...και να την πάνε μπροστά!)

β) Η επιλογή του άπληθυντικού προσώπου στην τελευταία παράγραφο δηλώνει ένταξη και οικειοποίηση του αποδέκτη στον προβληματισμό των συγγραφέων, ενοποίηση διαφορετικών ανθρώπων και συμμετοχή στον προβληματισμό τους.

Θέμα 4^ο (μονάδες 15)

Ο ήρωας έχει συγκινηθεί με το θέαμα των προσφύγων χωρίς όμως να έχει συντριβεί από αυτό («Η κατάσταση τον είχε συγκινήσει»), («...ήταν μάλλον εγωιστής, αδιάφορος, αναισθητός») γιατί ήταν απορροφημένος με τη δουλειά του («έκανε εμπορικές επιχειρήσεις ..ενδιέφεραν περισσότερο»). Τους περιεργαζόταν ως κάτι περίεργο και ασυνήθιστο για την περιοχή και για τον ίδιο («αισθανόταν κάποια περιέργεια, λιγάκι νοσηρή μ' ανθρώπινη»).

Δεν συμμερίζομαι τη θέση του ήρωα, γιατί μπροστά στον ανθρώπινο πόνο δεν μπορούμε να μένουμε αμέτοχοι.

ή

Συμμερίζομαι τη θέση του ήρωα, γιατί η συγκέντρωσή του στην εργασία του δεν του επέτρεπε να παρακολουθήσει το δράμα των ανθρώπων.